

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Ptaah z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Osmistý pětatřicátý kontakt

Sobota, 18. února 2023, 19.24

Ptaah Bud' pozdraven, Eduarde, můj příteli. Dnes se nemůžu zdržet dlouho, neboť sem přicházím jen proto, abych ti předal ty nezbytné odpovědi grémia a abych s tebou také probral nějaké věci, jelikož Bermunda mi vyprávěla, že jste vy dva před 5 dny ...

Billy ... ano, ano, byli jsme za louží v Americe – dobré dvě hodiny, a já jsem ... Tady, to je ... Ale rovněž tě zdravím a vítám ve svém příbytku. Pokud se nemůžeš zdržet dlouho, tak vypadá situace zase jednou tak, že si musíš to, co tady mám, ofotit a později přečíst, neboť je toho docela hodně.

Ptaah Děkuji, tak tomu jistě bude, ale neměl bys otevřeně mluvit o tom, co jsi ...

Billy Tím myslíš, že jsem za tím ... Ale ...

Ptaah ... o tom bys měl skutečně pomlčet, neboť ...

Billy Když myslíš – možná že máš pravdu, neboť ...

Ptaah Přesně to si myslím, a o tom bychom neměli mluvit otevřeně, neboť ...

Billy Jak myslíš – možná, že je to skutečně tak, neboť očividně panuje velmi napjatá atmosféra už jen proto, že jsme se pokusili navázat kontakt s některými lidmi, kteří na počátku 80. let byli zde a natočili film Contact. Oni také reagovali, ale náhle se ti lidé opět halili v mlčení a nedávají o sobě teď už několik měsíců nic vědět. Michael chtěl něco vědět ohledně toho interview s Marcelem Vogelem, ale vše bylo utnuto. Tak to běží náhle i v Japonsku, kde údajně ten film už není možné nalézt a je prý ztracený. I tam přece dřepí Amíci, kteří pravděpodobně všechno blokují, aby výpovědi Marcela Vogela nebyly šířeny,

neboť ten přece do největších detailů zkoumal ty kovové vzorky, které jsem obdržel od tvé dcery, Semjase. Svůj výsledek pak deklaroval v jednom interview a říkal, že tato kovová slitina nemohla mít pozemský původ a že na Zemi dospěje vývoj asi až za 150 let tak daleko, že budou moci pozemšťané vyrábět tento kov, resp. tuto slitinu.

Ptaah Je vyvíjena snaha, aby to nebylo uváděno ve známost, a aby se to tedy zamlčovalo, neboť by to dokazovalo tvé kontakty s námi. Z toho důvodu se také vše zapírá a jsi osočován ze švindlu, podvodu a jiných intrik, přičemž po celý tvůj život probíhají četné pokusy o to sprovodit tě ze světa, což se doposud naštěstí nepodařilo.

Billy K tomuto štěstí, o němž se zmiňuješ, ale přece také značně přispěl Quetzal svým návrhem na výstavbu té vizuální clony, díky níž byli i jiní členové FIGU uchráněni újmy nebo ještě horších věcí.

Ptaah Správně, ale musíš i přesto zachovávat obezřetnost, neboť pozemšťané používají ještě i další metody, než jen střelbu z palné zbraně a vržení nože atd., přičemž bych rád uvedl výbušniny, které zvláště ... nepředstavují žádnou překážku, jak ...

Billy V tom ohledu se doposud nic nedělo – ale co není, to může přece ...

Ptaah To je ten klíčový bod, jak vždy říkáš, když zmiňuješ důvod nějaké určité věci atd.

Billy Tak tomu je, ano. – Co ale říkáš k tomu, když uvedu do diskuze politiku – což bychom vlastně neměli dělat, protože hlupáci právě zastávají hloupé mínění, že se FIGU vměšuje do politiky, nebo že se do ní vměšuji já sám. Ale moje otázka zní takto: Co si myslíš o tom, že teď Amerika oficiálně varuje Čínu před tím, aby dodávala zbraně Rusku?

Ptaah Když ty nebo já něco rozebíráme, tak to nemá v žádném ohledu nic společného s FIGU, a proto se to Svobodného zájmového společenství vůbec nedotýká, neboť se jedná vždy o náš soukromý rozhovor, který vedeme. Dále také nepolitizujeme, ani ty, ani já, a tudíž ani nevyjadřujeme žádný názor, protože názor si vůbec ani nebudujeme, neboť »mít názor« je vždy chybné, a to proto, že názor nikdy neodpovídá skutečnosti, a tudíž ani pravdě.

Billy Přesně. – Tvořit si názor, a tedy tento názor pak mít, se zakládá vždy na tom, že si člověk dle svých mínění a představ atd. ve svých myšlenkách a pocitech vytvoří něco, co pokládá za dané, co ale proto neodpovídá skutečnosti a její pravdivé povaze. Tak je tomu proto, že právě názory, představy a domněnky atd. jsou vždy individuální, a tedy vzdálené skutečnosti a její pravdě. Pro člověka to znamená, že má za dané, správné a pravdivé pokládat a jako takové zastupovat pouze to, co dokáže vidět, slyšet, uvědomovat si, prožívat a zakoušet, a co tedy může postihnout jako pravdu. Člověk by měl také vždy říkat jen to, co jsou efektivní fakta a skutečnosti, a má tedy vždy uvádět pouze to, co odpovídá pravdě a realitě, aniž by k tomu přidával ještě komentář nebo cokoli jiného, a tak má jmenovat jen ryzí fakta, jež jsou také skutečně dána. To ale vyžaduje, aby také při svém učení se studoval pouze faktický učební materiál jako takový, aniž by do tohoto procesu vměšoval jakékoliv osobní názory a domněnky atd. Má bez výjimky hledat skutečnost a její pravdu a také je nalézat a vnímat, aniž by vše jednoduše přijímal vírou. To například také znamená, že studující a učící se lidé, posluchači a čtenáři musejí vše, o čem my dva hovoříme a co přináším a vyučuji v podobě »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«, samostatně, důkladně a sami promýšlet a také to sami prožívat a zakoušet, stejně jako všechno to, co vůbec vyučuji, vysvětluji a vyslovuji. Když se lidé to, čemu vyučuji, jednoduše jen učí, když to jen čtou, prostě přijímají, a tím pádem tomu pouze věří, tak to vylučuje skutečnost a její pravdu a podporuje to pouze vírou. V podstatě to znamená, že má člověk úplně vše postihovat na základě svých vlastních snah a úvah, jakož i na základě svého vlastního rozumného a jasného žití a svých samostatných zkušeností, tedy právě do té míry, v jaké je toho schopen, aby díky tomu rozpoznával skutečnost a její pravdu a získal si určitou jistotu v tom, že to, co se učí, co slyší, vidí, prožívá a zakouší, odpovídá realitě.

Ptaah K tomu patrně není nutno nic dodávat, neboť to naprosto objasňuje, že si člověk nemá tvořit žádný názor, a nemá jej tedy ani zastupovat. Fakticky je nutno uvádět a zastupovat vždy jen ryzí skutečnost a z ní plynoucí pravdu.

Billy Názory jsou přece vpravdě jen míněními, představami a domněnkami, a někdy také jen sny či bludnými naukami, jež lidé bezskrupulně rozšiřují, což vede k víře, jako je tomu v případě náboženství. Vlivem náboženských bludných nauk je totiž člověk už jen věřící, takže stále doufá v pomoc nějaké vyšší moci, jako v nějakého »Boha«, »světce« nebo »světici« atd., přičemž ale zcela ignoruje sebe samého, své vlastní schopnosti a své nezbytné snahy o to, aby se sám reguloval a sám si vypracoval vše, co si přeje. Z toho důvodu však zakrňuje ohledně jakékoliv svépomoci, protože se mu vytrácí jakákoliv vlastní iniciativa a stává se bezmocným, a to v tom smyslu, že ostatní začnou být iniciativní za něj a on se na nich stane závislým, což platí zejména pro lidi, kteří propadli nějaké náboženské víře. Ti totiž žijí v omylu podle naprosto bezmyšlenkovitého, nábožensky vazalského a absolutně idioticky falešného úsloví »pánbůh myslí i mění« (*doslova: myslí a řídí; pozn. překl.*). Při tom dotyční v tomto ohledu projevují fanatickou a zmatenou věrskou oddanost, kterou dávají nepokrytě najevo, jak úděsně hloupě se náboženskou vírou ponižují a demolují po stránce své osobní a skutečné myšlenkové svobody, jakož i po stránce logiky, rozumu a zdravého úsudku. To činí tím způsobem, že již nejsou nikterak sami sebou, ale už jen otroky své náboženské víry a těch, kteří na ně dotírají náboženskými, a tedy lživými a podvodnými bludoukami a nakecávají jim nesmyslné příběhy, až jich mají hlavu plnou. Ono faktické a rozumné myšlení se jim pak vytrácí, a proto lidé již před delší dobou propadli zdánlivému myšlení a propadají mu čím dál tím více, zvláště ve vztahu k náboženské víře a k tomu, že jsou jim věšeny na nos náboženské absurdity. To ale člověka čím dál tím více připravuje o samostatnost a vede ho to i k tomu, že nevěří jen lžím dotyčného náboženství a jeho zastánců, ale také lžím a podvodům většiny politiků. Zejména Amerika se v tomto ohledu stala od konce minulé světové války velkou a mocnou, když si ku svému prospěchu a rozmachu přivedla do země německé válečné zločince a masové vrahy, jako Wernhera von Brauna pracujícího v oblasti rakového inženýrství, aby mohla díky tomu dospět na Měsíc. Tak tomu tedy bylo v oblasti raketového inženýrství, ale bylo tomu tak i v mnoha jiných oblastech, jako v oblasti konstrukce jaderných bomb atd.

Ptaah To jsou slova pravdy, kvůli nimž ale nebudeš právě v oblíbě u těch, které oslovuješ. Tvá slova ale nepředstavují nic jiného než konstatování toho, co je celkově skutečností.

Billy Přirozeně, nic jiného to přece ani být nemá, neboť to vše přece odpovídá poctivosti a její logice, která přece tvoří část z 12 smyslů člověka.

Ptaah Avšak pozemšťanům je známých pouze 5 smyslů, pokud se nepletu.

Billy To máš naprostou pravdu, ale říkat o nich něco jistě postrádá smysl, stejně jako upozorňovat na to, že číslo 12 je od nepaměti »hodnota všech věcí« a že také ti staří příchozí měli namísto 10 prstů 12 prstů na rukou i na nohou. Ti se přece tehdy také smísili s pozemšťany, a tak se ještě i dnes stává, že jsou jejich velmi vzdálení potomci »vybaveni« tímto počtem prstů, tedy že se rodí s 12 prsty na rukou i na nohou. Kromě toho skutečně existuje v jihoamerickém pralesi ještě jeden celý kmen domorodců, který je nedotčen civilizací a jehož příslušníci mají vždy 12 prstů na rukou i na nohou, jak jsem sám viděl, když jsem tam byl spolu se Sfath. Samozřejmě že pozemští vědci 12 prstů na rukou a 12 prstů na nohou označují jako tělesnou zručnost či podobně. Těm ale není známo, že se jedná o naprostou přirozenost, která sem jednou byla přinesena a která může opakovaně prorážet formou dědičnosti, a sice u těch pozemšťanů, jejichž velmi dávní rodilí předci pocházeli z dob před tisíci lety, což se ale již nedá vyzkoumat, stejně jako ani to, že se jejich velmi dávní předci smísili s těmi příchozími. Zpravidla se tedy onen pravý dřívější původ těch předků, kteří žili před tisíci lety, nedá vyzkoumat, pokud jde o to, že rodiče tehdy plodili děti a potomky s 12 prsty na rukou i na nohou. Ale co by člověk chtěl, když jsou pozemští vědci tak hloupí, že tvrdí věci, které dokonce i naprostý idiot musí celkově rozeznat jako

slabomyslnost? Právě tak se například tvrdí, že člověk vznikl v Jižní Africe a že vyputoval na sever, do Asie atd. A pozemské lidstvo tomuto nesmyslu věří a netáže se, jak se mohlo stát, že z toho náhle vznikly typy lidí, jako jsou lidé s bílou, žlutou a rudou barvou kůže, lidé šikmoocí a jiné, naprosto odlišné typy lidí. Dokonce ani klima, vegetace a vlivy životních podmínek trvající milióny let nemohly způsobit takovéto změny.

Ptaah O tom se s rozumně myslícími lidmi nedá přít, a tudíž o spor v tomto ohledu, se svým názorem, hloupě a pošetile usilují pouze lidé zdánlivě myslící.

Billy Žel je něco takového u pozemšťanů běžné, přičemž si hlavně takzvaní učenci nárokují, že vědí všechno nebo že vše vědí lépe, než jak vyjevuje faktickou realitu skutečnost a její pravda. Nyní bys mi ale ještě měl povědět, co ještě vyvstává ohledně těch Stanov, neboť jsi mi přes Bermunda vzkázal, že grémium má ještě nějaké věci, které mají být dodatečně vepsány do Stanov.

Ptaah To souhlasí, ale nejedná se pouze o Stanovy (Statuten), neboť je třeba ještě nějaké věci vepsat i do Ustanovení (Satzungen). Je nezbytné, abych ti to nezbytné nadiktoval, pokud si to tedy můžeš sepsat.

Billy Samozřejmě, prostě se do toho pust.

Ptaah Nuže, zapiš si následující ...

Billy ... Tak to všechno mám.

Ptaah Pak je ještě toto ...

Billy O. k., to se ale nedá použít takto, musí se to ještě lépe zformulovat. Kromě toho chybí ještě to, že ...

Ptaah Za tím účelem se musím ještě jednou obrátit na grémium a přesně se jej dotázat.

Billy Dobře, tak počkám a sepíšu to pak, až mi přineseš odpověď. Ocenil bych ale, kdyby to mohlo proběhnout rychle, abych to mohl písemně přizpůsobit ještě do společného sezení.

Ptaah Bude to trvat jen 2 nebo 3 dny, které budu potřebovat. Nyní se však musím opět věnovat svým povinnostem a odejít.

Billy Tady mám ale ještě to, co jsem ti chtěl ukázat, co si ale můžeš ofotit. Prosím ...

Ptaah Je to sice poněkud dlouhé, ale čas ještě bude postačovat k tomu, abych si to mohl ofotografovat ... A je to hotovo, pak tedy pravím na shledanou, Eduarde, můj příteli.

Kdo zničil plynovod Nord Stream?

Náměstkyně ministra zahraničí, Victoria Nulandová, během tiskové konference v lednu 2022:

Victoria Nulandová: »Co se týče plynovodu Nord Stream 2, tak i nadále vedeme velmi intenzivní a jasné rozhovory se svými německými spojenci. A chtěla bych Vám to dnes říci zcela jasně: Pokud Rusko vtrhne na Ukrajinu, ať už jakýmkoliv způsobem, tak Nord Stream 2 nevstoupí do provozu.«

<https://www.youtube.com/watch?v=njJJrAuniI>

Prezident Joe Biden a kancléř Olaf Scholz během tiskové konference 7. února 2022 (17 dní předtím, co Rusko vtrhlo na Ukrajinu):

Prezident Biden: »Když Rusko provede invazi, tedy když opět překročí jeho tanky a vojenské oddíly hranici Ukrajiny, tak Nord Stream 2 již nebude existovat. My tomu učiníme přítrž.«

Novinářka »Andrea« z agentury Reuters: »Ale jak to chcete přesně udělat, když tento projekt a kontrola nad ním leží v rukou Němců?«

Prezident Biden: »My uděláme, ach, já Vám slibuji, že to budeme schopni zařídit.«

<https://www.youtube.com/watch?v=OS4O8rGRLf8&t=18s>

26. září 2022 byly spáchány **útoky na plynovody Nord Stream** s pomocí několika trhavin. Při nich byla přerušena obě potrubí Nord Stream 1 a jedno z obou potrubí Nord Stream 2.

Nord Stream – Wikipedie (wikipedia.org) (viz odstavec Zničení plynovodů v září 2022)

Náměstkyně ministra zahraničí, Victoria Nulandová, během slyšení Zahraničního výboru senátu ohledně člení ruské agrese, 26. ledna 2023.

Victoria Nulandová: »Senátore Cruze, já jsem – stejně jako Vy, a myslím že i jako vláda – velmi potěšena tím, že vím, že Nord Stream 2 je nyní, jak říkáte (ukazuje na senátora Cruze) hromadou kovu na mořském dně.«

Jak Amerika vyřadila plynovod Nord Stream

The New York Times to nazývá „záhadou“, ale Spojené státy provedly námořní operaci, která byla až dosud držena v tajnosti.

Seymour Hersh, 8. února 2023

(Překlad převzat ze zdroje uvedeného níže a mírně upraven FIGU-Studiengruppe ČR.)

Potápěčské a záchranné centrum amerického námořnictva se nachází na stejně neznámém místě, jak neznámé je jeho jméno – na místě, které bylo kdysi venkovskou uličkou v Panama City, je nyní prosperujícím letoviskem v jihozápadní části Floridy, zhruba 100 km jižně od Alabamy. Komplex centra je stejně nepopsatelný jako jeho umístění – fádni betonová stavba po druhé světové válce, která má vzhled odborné střední školy na západní straně Chicaga. Prádelna na mince a taneční škola jsou hned vedle čtyřproudové silnice.

Středisko po desetiletí cvičí vysoce kvalifikované hlubinné potápěče, kteří jsou po přidělení k americkým vojenským jednotkám po celém světě schopni technicky správným potápěním konat dobro – pomocí výbušnin C4 vyčistit přístavy a pláže od trosk a nevybuchlých munic – a také konat zlo – jako například vyházet do povětří cizí ropné vrty, znečišťovat sací ventily podmořských elektráren, ničit zdymadla na klíčových lodních kanálech. Centrum Panama City, které se může pochlubit druhým největším krytým bazénem v Americe, bylo perfektním místem pro nábor nejlepších a nejmlčenlivějších absolventů potápěčské školy, kteří loni v létě úspěšně vykonali 80 metrů pod povrchem Baltského moře to, k čemu byli vycvičeni.

Loni v červnu potápěči operující pod krytím široce medializovaného cvičení NATO, známého jako BALTOPS 22, nastražili výbušniny aktivované na dálku, které o tři měsíce později zničily tři ze čtyř plynovodů Nord Stream (uvádí zdroj s přímou znalostí operačního plánování).

Dva z plynovodů, které byly souhrnně známé jako Nord Stream 1, zásobovaly Německo a velkou část západní Evropy levným ruským zemním plynem již více než deset let. Druhý pár plynovodů, nazvaný Nord Stream 2 byl postaven, ale zatím nebyl v provozu. Když se ruští vojáci shromažďovali na ukrajinských hranicích a když se blížila nejkrvavější válka v Evropě od roku 1945, se stalo, že prezident Joseph Biden viděl v plynovodech prostředek Vladimira Putina, prostředek, který bude chtít Putin využívat pro své politické a územní ambice.

Adrienne Watsonová, mluvčí Bílého domu, na žádost o komentář odpověděla v e-mailu: „Toto je falešná a naprostá fikce.“ Tammy Thorp, mluvčí Ústřední zpravodajské služby, komentoval podobně: „Toto tvrzení je zcela a naprosto nepravdivé.“

Bidenovo rozhodnutí sabotovat plynovody přišlo po více než devíti měsících supertajných debat uvnitř washingtonské národní bezpečnostní komunity. Na pořadu dne nebyla otázka, zda misi provést, ale jak ji provést tak, aniž by kdokoliv mohl zjistit, kdo je za ni zodpovědný.

Spoléhat se na absolventy potápěčské školy v Panama City mělo zásadní byrokratický důvod. Potápěči byli členy námořnictva, nikoli členové amerického Velitelství speciálních operací, jehož tajné operace musí být hlášeny Kongresu s povinností předem informovat také vedení Senátu a Sněmovny – takzvaný Gang of Eight. Bidenova administrativa dělala vše pro to, aby se zabránilo únikům dat, protože plánování probíhalo koncem roku 2021 a v prvních měsících roku 2022.

Prezident Biden a jeho tým pro zahraniční politiku – poradce pro národní bezpečnost Jake Sullivan, ministr zahraničí Tony Blinken a Victoria Nulandová, náměstkyně státního tajemníka pro politiku – byli hlasití a důslední ve svém nepřátelství vůči oběma plynovodům ležících v Baltském moři. Vedou ze dvou různých přístavů v severovýchodním Rusku poblíž estonské hranice, kolem dánského ostrova Bornholm a končí v severním Německu.

Přímá cesta, která nevyžadovala tranzit přes Ukrajinu, byla požehnáním pro německou ekonomiku, která si užívala hojnosti levného ruského zemního plynu – dostačujícího na provoz vlastních továren a vytápění vlastních domovů a zároveň umožnila německým distributorům prodávat přebytečný plyn celé západní Evropě s dobrým profitem. Akce, která by se dala vysledovat až k administrativě prezidenta, by porušila americké sliby minimalizovat přímý konflikt s Ruskem. Udržet tajemství bylo zásadní.

Od prvních dnů byl Nord Stream 1 Washingtonem a jeho protiruskými partnery v NATO vnímán jako hrozba pro západní dominanci. Holdingová společnost, která za ním stojí, Nord Stream AG, byla založena ve Švýcarsku v roce 2005 ve spolupráci s Gazpromem, ruskou společností produkující enormní zisky pro akcionáře, ve které dominují oligarchové, o nichž je známo, že jsou v područí Putina. Gazprom kontroloval 51 procent společnosti, přičemž čtyři evropské energetické firmy – jedna ve Francii, jedna v Nizozemsku a dvě v Německu – sdílely zbývajících 49 procent akcií a měly tak právo kontrolovat následný prodej levného zemního plynu místním podnikům a distributorům. Zisky Gazpromu byly sdíleny s ruskou vládou a státní příjmy z plynu a ropy se odhadovaly v některých letech až na 45 procent ruského ročního rozpočtu.

Politické obavy Američanů byly skutečné: Putin má nyní další a tolik potřebný hlavní zdroj příjmů, Německo a zbytek západní Evropy by se staly závislými na levném zemním plynu dodávaném Ruskem – a tím by se snížila závislost Evropy na Americe. To je ve skutečnosti přesně to, co by se stalo. Mnoho Němců považovalo Nord Stream 1 za součást vysvobození – ze známé teorie Ostpolitik bývalého kancléře Willyho Brandta, která měla pomoci poválečnému Německu rehabilitovat sebe a další evropské národy zničené ve druhé světové válce zpět k prosperující tržní a obchodní hodnotě, mimo jiné také využitím levného ruského plynu jako paliva.

Nord Stream 1 byl z pohledu NATO a Washingtonu dostatečně nebezpečný, ale Nord Stream 2, jehož výstavba byla dokončena v září 2021 by v případě schválení německými regulačními orgány zdvojnásobil množství levného plynu, který by mělo Německo a západní Evropa pro sebe. Druhý plynovod by také poskytoval dostatek plynu pro více než 50 procent německé roční spotřeby. Napětí mezi Ruskem a NATO neustále eskalovalo, v pozadí bylo podporované agresivní zahraniční politikou Bidenovy administrativy.

Opozice vůči Nord Stream 2 vzplála v předvečer Bidenovy inaugurace v lednu 2021, kdy republikáni v Senátu v čele s Tedem Cruzem z Texasu opakovaně zdůrazňovali politickou hrozbu levného ruského zemního plynu během potvrzovacího slyšení Blinkena jakožto ministra zahraničí. Do té doby jednotný Senát schválil zákon který, jak řekl Cruz Blinkenovi, „vykolejil [potrubí] ze směru“. To by ze strany německé vlády, v jejímž čele stála Angela Merkelová, znamenalo obrovský politický a ekonomický tlak k tomu, aby byl druhý plynovod uveden do provozu co nejdříve.

Postavil by se Biden Němcům? Blinken řekl že ano, ale dodal, že specificky na toto téma s nastupujícím prezidentem nediskutoval. „Znám jeho silné přesvědčení, že je to špatný nápad, Nord Stream 2“ řekl. „Vím, že by nás nechal použít každý přesvědčovací nástroj, který máme, abychom přiměli své přátele a partnery, včetně Německa, aby v tom nepokračovali.“

O několik měsíců později, když se stavba druhého potrubí blížila ke konci, Biden ožil. Toho května nastal ohromující obrat, administrativa prezidenta upustila od sankcí vůči Nord Stream AG, přičemž úředník ministerstva zahraničí připustil, že pokus o zastavení plynovodu pomocí sankcí a diplomacie byl „vždy běh na dlouhou trať“. V zákulisí představitelé administrativy údajně naléhali na ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského, který v té době čelil hrozbě ruské invaze, aby tento krok nijak nekritizoval a nekomentoval.

Následky byly okamžité. Republikáni v Senátu v čele s Cruzem oznámili okamžitou blokádu všech Bidenových kandidátů na zahraniční politiku a o několik měsíců odložili schválení zákona o obraně, někdy do podzimu. Zpravodajská společnost Politico news později vylíčila Bidenův obrat ohledně druhého ruského plynovodu jako „pravděpodobně to rozhodnutí, které ohrozilo Bidenovu agendu více než chaotické vojenské stažení z Afghánistánu“.

Administrativa se zmítala, přestože v polovině listopadu dostala jako na zavolanou odklad krize, když němečtí energetičtí regulátoři schválení druhého plynovodu Nord Stream pozastavili. Ceny zemního plynu stouply během několika dní o 8 %, uprostřed rostoucích obav v Německu a v Evropě, že pozastavení plynovodu a rostoucí možnost války mezi Ruskem a Ukrajinou povedou k velmi nechtěné chladné zimě. Washingtonu nebylo jasné, kde stojí Olaf Scholz, nově jmenovaný německý kancléř. Měsíce předtím, po pádu Afghánistánu, Scholtz v projevu v Praze veřejně podpořil výzvu francouzského prezidenta Emmanuela Macrona k autonomnější evropské zahraniční politice – což jasně naznačilo menší spoléhání se na Washington a jeho akce.

Během toho všeho se do konce prosince na hranicích Ukrajiny s Běloruskem a Krymem neustále a zlověstně umisťovaly ruské jednotky, odkud mohly udeřit s více než 100 000 vojáky. Poplach ve Washingtonu narůstal, včetně hodnocení od Blinkena, že tyto počty vojáků by se mohly „za krátkou dobu zdvojnásobit“.

Pozornost administrativy se opět zaměřila na Nord Stream. Dokud by Evropa zůstala závislá na plynovodech s levným zemním plynem, Washington se obával, že země jako Německo se budou zdráhat dodávat Ukrajině peníze a zbraně, které potřebuje k porážce Ruska.

A v tomto neklidném okamžiku Biden zplnomocnil Jakea Sullivana k tomu, aby dal dohromady meziagenturní skupinu a vymyslel plán.

Na stole jich mělo být mnoho. Objevila se však jen jedna providitelná možnost.

Plánování

V prosinci 2021, dva měsíce předtím, než na Ukrajinu vjely první ruské tanky, svolal Jake Sullivan setkání nově vytvořené pracovní skupiny – mužů a žen ze Sboru náčelníků štábů, CIA a ministerstva zahraničí a financí – a požádal o doporučení, jak reagovat na Putinovu blížící se invazi.

Byla to první ze série přísně tajných schůzek v zabezpečené místnosti v nejvyšším patře budovy Old Executive Office Building, sousedící s Bílým domem, která byla také sídlem prezidentova poradního výboru pro zahraniční zpravodajství (PFIAB). Došlo k obvyklým výměnám názorů, které nakonec vedly k zásadní předběžné otázce: Bylo by lepší doporučení zvrátné – další nálož sankcí a měnových omezení – nebo nezvrátné – tedy kinetickou akci, kterou nelze vrátit zpět?

Podle zdroje s přímou znalostí procesu bylo účastníkům jasné, že Sullivan předpokládal a zamýšlel, že skupina přijde pouze s plánem na zničení obou plynovodů Nord Stream – že tím plní přání prezidenta.

HRÁČI, zleva doprava: Victoria Nulandová, Anthony Blinken a Jake Sullivan

Během několika dalších setkání účastníci diskutovali o možnostech útoku. Námořnictvo navrhlo použití nově zprovozněnou ponorku k přímému útoku na potrubí. Letectvo diskutovalo o shoení bomb se zpožděnými zápalnicemi, které by bylo možné odpálit na dálku. CIA tvrdila, že ať se to udělá jakkoliv, bude to muset být skryté a neviditelné. Všichni zúčastnění si uvědomovali, co stojí v sázce. „Tohle nejsou hry pro děti,“ řekl zdroj. Pokud by byl útok vysledovatelný do Spojených států, „jde o válečný akt.“

V té době řídil CIA William Burns, mírný bývalý velvyslanec v Rusku, který sloužil jako zástupce ministra zahraničí v Obamově administrativě. Burns rychle schválil pracovní skupinu Agentury, jejíž členové zahrnovali – náhodou – někoho, kdo byl obeznámen se schopnostmi hlubinných potápěčů námořnictva v Panama City. Během několika příštích týdnů začali členové pracovní skupiny CIA připravovat plán na tajnou operaci, která by využila hlubinné potápěče ke spuštění explozí podél potrubí.

Něco takového se dělalo už dříve. V roce 1971 se americká zpravodajská komunita z dosud nezveřejněných zdrojů dozvěděla, že dvě důležité jednotky ruského námořnictva komunikovaly prostřednictvím podmorského kabelu pohřbeného v Ochotském moři na ruském Dálném východním pobřeží. Kabel spojoval regionální velení námořnictva s velitelstvím na pevnině ve Vladivostoku.

Vybraný tým pracovníků Ústřední zpravodajské služby a Národní bezpečnostní agentury se shromáždil někde v oblasti Washingtonu pod hlubokým krytím a vypracoval s využitím námořních potápěčů, upravených ponorek a hlubokomořského záchraného člunu plán, který uspěl po mnoha pokusech a omylech při hledání ruského kabelu. Potápěči na kabel umístili sofistikované odposlouchávací zařízení, které úspěšně zachytilo ruský provoz a nahrálo jej na páskový systém.

NSA zjistila, že vysocí důstojníci ruského námořnictva, přesvědčení o bezpečnosti svého komunikačního spojení, si povídali se svými vrstevníky bez šifrování. Záznamové zařízení a jeho páska se musely každý měsíc vyměňovat a projekt vesele pokračoval deset let, dokud jej nezkompromitoval čtyřiačtyřicetiletý civilní technik NSA jménem Ronald Pelton, který uměl plyně rusky. Pelton byl v roce 1985 zrazen ruským přeběhlíkem a odsouzen. Za jeho odhalení o operaci mu Rusové zaplatili pouhých 5 000 dolarů spolu s 35 000 dolary za další ruská operační data, která poskytl, a která nebyla nikdy zveřejněna.

Tento podvodní úspěch s kódovým označením Ivy Bells byl inovativní a riskantní, ale přinesl neocenitelné informace o záměrech a plánování ruského námořnictva.

Přesto byla meziagenturní skupina z nadšení CIA pro skrytý hlubinný útok zpočátku skeptická. Příliš mnoho nezodpovězených otázek. Vody Baltského moře byly intenzivně hlídány ruským námořnictvem a nejsou zde žádné ropné plošiny, které by se daly použít jako kryt pro potápěčskou operaci. Museli by potápěči jet do Estonska, přímo k hranici ruských doků pro nakládání zemního plynu, aby se na misi vycvičili? „To by byl kurva chaos,“ řekli agentuře.

Během „veškerého toho intrikování,“ řekl zdroj, „někteří lidé ze CIA a ministerstva zahraničí varovali: „Nedělejte to. Je to hloupé a pokud to nevyjde, bude to politická noční můra.““

Nicméně počátkem roku 2022 pracovní skupina CIA oznámila Sullivanově meziagenturní skupině: „Přišli jsme na způsob, jak vyhodit potrubí do povětří.“

To, co přišlo potom, bylo ohromující. 7. února, necelé tři týdny před zdánlivě nevyhnutelnou ruskou invazí na Ukrajinu, se Biden setkal ve své kanceláři Bílého domu s německým kancléřem Olafem Scholzem, který byl po určitém zakolísání nyní pevným členem amerického týmu. Na tiskové konferenci, která následovala, Biden vzdorovitě řekl: „Když Rusko provede invazi, tedy když opět překročí jeho tanky a vojenské oddíly hranici Ukrajiny, tak Nord Stream 2 již nebude existovat. My tomu učiníme přítrž.“

Před dvaceti dny přednesla náměstkyně Nulandová v podstatě stejnou zprávu na briefingu ministerstva zahraničí s malým pokrytím tisku. „Chci vám to dnes vysvětlit velmi jasně,“ odpověděla na otázku. „Pokud Rusko napadne Ukrajinu, tak či onak se Nord Stream 2 nepohne vpřed.“

Několik účastníků, kteří se podíleli na plánování mise, bylo zděšeno tím, co považovali za nepřímé odkazy na útok.

„Bylo to jako položit atomovou bombu někde v Tokiu na zem a říct Japoncům, že ji odpálíte,“ uvedl zdroj. „Plánem bylo, že útok bude proveden po invazi a nebude veřejně inzerován. Biden to prostě nepochopil nebo to ignoroval.“

Nerozvážnost Bidena a Nulandové mohla některé plánovače frustrovat. Ale také to vytvořilo příležitost. Podle zdroje někteří z vysokých úředníků CIA usoudili, že vyhození plynovodu do povětří „již nelze považovat za tajnou misi, protože prezident právě veřejně oznámil, že víme, jak to udělat“.

Plán vyhodit do povětří Nord Stream 1 a 2 byl náhle snížen z tajné operace vyžadující informovat Kongres na operaci, která byla považována za přísně tajnou zpravodajskou operaci s vojenskou podporou USA. Zdroj vysvětlil: „Už neexistoval zákonný požadavek ohlásit operaci Kongresu. Všechno, co teď museli udělat, je prostě to udělat – ale pořád to muselo být tajné, protože Rusové mají v Baltském moři superlativní dohled.“

Členové pracovní skupiny Agentury neměli žádný přímý kontakt s Bílým domem a dychtivě se snažili zjistit, zda prezident myslel to, co řekl – tedy jestli byla mise tímto výrokem nyní spuštěna. Zdroj si vzpomněl: „Bill Burns se vrátil a řekl: „Udělejte to““.

Operace

Norsko bylo perfektním místem pro základnu mise. Konflikt mezi Východem a Západem v posledních několika letech americká armáda využila a výrazně přitom rozšířila svou přítomnost v Norsku, jehož

západní hranice se táhne 2200 km podél severního Atlantského oceánu a spojuje se za polárním kruhem s Ruskem. Pentagon vytvořil vysoce placená pracovní místa a smlouvy investováním stovek milionů dolarů do modernizace a rozšíření zařízení amerického námořnictva a letectva v Norsku. K novým pracím náležel zejména pokročilý radar se syntetickou aperturou daleko na severu, který byl schopen proniknout hluboko do Ruska a byl zprovozněn právě ve chvíli, kdy americká zpravodajská komunita ztratila přístup k řadě odposlechových stanic pracujících na velké vzdálenosti v Číně.

Nově zrekonstruovaná americká ponorková základna, která se léta budovala, byla uvedena do provozu. Nyní více amerických ponorek mohlo úzce spolupracovat se svými norskými kolegy na sledování a špionování velké ruské jaderné pevnůstky 250 mil na východ na poloostrově Kola. Amerika také značně rozšířila norskou leteckou základnu na severu a dodala norským vzdušným silám flotilu hlídkových letadel P8 Poseidon postavených Boeingem, aby posílila svou špionáž na dlouhé vzdálenosti ve všech věcech kolem Ruska.

Norská vláda na oplátku loni v listopadu pozlobila liberály a některé umírněné ve svém parlamentu schválením Dodatkové dohody o obranné spolupráci (SDCA). Podle nové dohody by měl právní systém USA v určitých „dohodnutých oblastech“ na severu pravomoc nad americkými vojáky obviněnými ze zločinů mimo základnu, jakož i nad norskými občany obviněnými nebo podezřelými z narušování práce na základně.

Norsko bylo jedním z původních signatářů smlouvy NATO v roce 1949 v prvních dnech studené války. Dnes je nejvyšším velitelem NATO Jens Stoltenberg, oddaný antikomunista, který osm let působil jako norský premiér, než v roce 2014 přešel s americkou podporou na svůj vysoký post v NATO. Byl zastáncem tvrdé linie ve všem kolem Putina a Ruska, které spolupracovalo s americkou zpravodajskou komunitou od války ve Vietnamu. Stoltenberg je plně důvěryhodný. „Je to karta, která padne na americkou stranu,“ řekl zdroj.

Ve Washingtonu tedy plánovali věděli, že musí do Norska. „Nenáviděli Rusy a norské námořnictvo bylo plné skvělých námořníků a potápěčů, kteří měli generace zkušeností s vysoce ziskovým hlubinným průzkumem ropy a zemního plynu,“ uvedl zdroj. Také věřili, že udrží misi v tajnosti. (Norové možná měli i jiné zájmy. Zničení Nord Streamu – pokud by to Američané dokázali – by Norsku umožnilo prodávat Evropě mnohem více vlastního zemního plynu.)

Někdy v březnu odletělo pár členů týmu na setkání s norskou tajnou službou a námořnictvem. Jednou z klíčových otázek bylo, kde přesně v Baltském moři je nejlepší místo pro umístění výbušnin. Nord Stream 1 a 2, každý se dvěma sadami potrubí, byly z velké části odděleny o něco více než 1,5 km směrem do přístavu Greifswald na dalekém severovýchodě Německa.

Norské námořnictvo rychle našlo to správné místo v mělkých vodách Baltského moře několik km od dánského ostrova Bornholm. Potrubí vedla zhruba 1,5 km od sebe podél mořského dna v hloubce pouhých 80 metrů. To by bylo v dosahu potápěčů, kteří by operovali z norského Alta, potápěli by se s pomocí nádrží se směsí kyslíku, dusíku a helia a nainstalovali by na čtyři potrubí nálože C4 s betonovým krytem poskytujícím ochranu náložím. Byla by to únavná, časově náročná a nebezpečná práce. Vody u Bornholmu měly však ještě jednu výhodu: nebyly tam žádné velké přílivové proudy, což by potápění značně ztížilo.

Po průzkumu byli Američané připraveni k akci.

V tomto okamžiku opět vstoupila do hry obskurní skupina hloubkového potápění námořnictva v Panama City. Školy hloubkového potápění v Panama City, jejichž studenti se účastnili Ivy Bells, jsou absolventy elitní námořní akademie v Annapolisu považovány za nežádanou díru. V Annapolisu obvykle hledají slávu a jsou zpravidla přiděleni k Navy Seal, stíhačím pilotům nebo ponorkářům. Pokud se člověk musí stát „Černou botou“ – to znamená pracovníkem na méně žádané lodi –, vždy existuje alespoň povinnost na torpédoborci, křižníku nebo obojživelné lodi. Nejméně okouzující ze všech je služba na lodi zneškodňující miny. Jeho potápěči se nikdy v hollywoodských filmech ani na obálce populárních časopisů neobjevují.

„Nejlepší potápěči s kvalifikací pro hloubkové potápění jsou úzká komunita a pro operaci jsou rekrutováni jen ti nejlepší. Bylo jim řečeno, aby byli připraveni být předvoláni do CIA ve Washingtonu,“ uvedl zdroj.

Norové a Američané už měli místo a své agenty, ale byla tu další překážka: jakákoli neobvyklá podvodní aktivita ve vodách u Bornholmu by mohla přitáhnout pozornost švédského nebo dánského námořnictva, které by mohlo nežádoucí aktivitu ohlásit.

Dánsko bylo také jedním z původních signatářů NATO a ve zpravodajské komunitě bylo známé svými zvláštními vazbami na Spojené království. Švédsko požádalo o členství v NATO a prokázalo svou velkou dovednost v řízení svých podvodních zvukových a magnetických sensorových systémů, které úspěšně sledovaly ruské ponorky, které se občas objevily ve vzdálených vodách švédského souostroví a jež byly nuceny vyplout na povrch.

Norové se přidali k Američanům a trvali na tom, že někteří vysocí představitelé v Dánsku a Švédsku musejí být obecně informováni o možné potápěčské činnosti v oblasti. Tímto způsobem by někdo výše postavený mohl zasáhnout a udržet hlášení mimo oblast velení. „To, co jim bylo řečeno a co věděli, bylo záměrně odlišné,“ řekl mi zdroj. (Norské velvyslanectví, které bylo požádáno o vyjádření k této věci, neodpovědělo.)

Norové byli klíčoví pro vyřešení dalších překážek. O ruském námořnictvu bylo známo, že vlastní sledovací technologii schopnou odhalit a spustit podvodní miny. Americká výbušná zařízení bylo třeba maskovat tak, aby se ruskému systému jevíly jako součást přirozeného pozadí – něco, co vyžadovalo přizpůsobení se specifické slanosti vody. Norové měli co zařizovat.

Vyřešili i zásadní otázku, kdy by k operaci mělo dojít. Každý červen, posledních 21 let, americká Šestá flotila, jejíž vlajková loď sídlí v Gaetě v Itálii jižně od Říma, sponzorovala velké cvičení NATO v Baltském moři, do kterého se zapojily desítky spojeneckých lodí celého regionu. Současné cvičení, které se konalo v červnu, bylo známé jako Baltic Operations 22 neboli BALTOPS 22. Norové navrhli, že by šlo o ideální krytí pro umístění min.

Američané poskytli jeden zásadní prvek: přesvědčili plánovače Šesté flotily, aby do programu přidali výzkumné a vývojové cvičení. Cvičení, jak jej zveřejnilo námořnictvo, zahrnovalo Šestou flotilu ve spolupráci s „výzkumnými a válečnými centry námořnictva“. Akce na moři se bude konat u pobřeží ostrova Bornholm a zapojí se do ní týmy potápěčů NATO umístujících miny, přičemž konkurenční týmy budou využívat nejnovější podvodní technologie k jejich nalezení a zničení.

Užitečné cvičení s důmyslným krytím. Chlapci z Panama City by udělali svou věc a výbušniny C4 by byly do konce cvičení BALTOPS22 s připojeným 48hodinovým časovačem na místě. Všichni Američané a Norové by byli při prvním výbuchu dávno pryč.

Dny se odpočítávaly. „Hodiny tikaly a my byli blíže ke splnění mise,“ řekl zdroj.

A pak: Washington měl obavy. Bílý dům se bál, že dvoudenní lhůta pro jejich detonaci by byla příliš brzo od konce cvičení. Bylo by tudíž zcela zřejmé, že do toho byla Amerika zapojena.

Místo toho měl Bílý dům nový požadavek: „Mohou kluci v terénu přijít na nějaký způsob, jak odfouknout potrubí později?“

Někteří členové plánovacího týmu byli rozzlobení a frustrovaní prezidentovou zdánlivou nerozhodností. Potápěči z Panama City opakovaně cvičili nasazování C4 na potrubí, jako to dělali během BALTOPS, nyní ale tým v Norsku musel přijít na způsob, jak dát Bidenovi to, co chtěl – schopnost vykonat úspěšnou opravu dle jeho výběru a příkazu.

Mít za úkol provést svévolnou změnu plánu na poslední chvíli bylo něco, na co byla CIA dávno zvyklá. Jenomže to také obnovilo obavy, které někteří ohledně nutnosti a zákonnosti celé operace měli.

Prezidentovy tajné rozkazy také vyvolaly dilema CIA v dobách vietnamské války, kdy prezident Johnson, konfrontovaný s rostoucími protiválečnými náladami ohledně Vietnamu, nařídil agentuře porušit chartu – která jí konkrétně zakazovala působit v Americe – a špehovat protiválečné vůdce, aby se zjistilo, zda jsou ovládnáni komunistickým Ruskem.

Agentura nakonec souhlasila a během 70. let se ukázalo, jak daleko je ochotna zajít. Po skandálech Watergate došlo k následným odhalením o špionáži amerických občanů, účasti na vraždě zahraničních vůdců a podkopávání socialistické vlády Salvadora Allendeho.

Tato odhalení vedla v polovině 70. let k dramatické sérii slyšení v Senátu, vedených Frankem Churchem z Idaha, která jasně ukázala, že Richard Helms (tehdejší ředitel Agentury) uznal, že má povinnost provést to, co Prezident žádá, i kdyby to znamenalo porušení zákona.

V nepublikovaném svědectví za zavřenými dveřmi Helms smutně vysvětlil, že „když něco uděláte, na tajný příkaz prezidenta, je to téměř Neposkvrněné početí“. Ať už je to správné nebo špatné, [CIA] funguje podle jiných a neměnných pravidel, jinak než kterákoli jiná část vlády.“ V podstatě řekl senátorům, že jakožto šéf CIA pochopil, že pracuje pro Korunu, ne pro Ústavu.

Američané při práci v Norsku fungovali se stejnou dynamikou a poslušně začali pracovat na novém problému – jak na dálku odpálit výbušniny C4 na Bidenův příkaz. Byl to mnohem náročnější úkol, než ve Washingtonu vůbec mohli tušit. Tým v Norsku nemohl nijak vědět, kdy by se prezident rozhodl stisknout tlačítko. Bylo by to za pár týdnů, za mnoho měsíců nebo za půl roku či déle?

Výbušnina C4 připojená k potrubí by byla spuštěna sonarovou bójí shozenou letadlem v krátké době, ale postup zahrnoval nejpokročilejší technologii zpracování signálu. Jakmile budou na svém místě, zpožděná časovací zařízení připojená ke kterémukoli ze čtyř potrubí by mohla být náhodně spuštěna složitou směsí zvuků oceánu v celém silně zatíženém Baltském moři – z blízkých i vzdálených lodí, podmořských vrtů, seismických jevů, vln a dokonce i od mořských tvorů. Aby se tomu zabránilo, sonarová bóje, jakmile bude na svém místě, bude vydávat sekvenci jedinečných nízkofrekvenčních tónových zvuků – které se podobají zvukům vydávaným flétnou nebo klavírem –, které by byly rozpoznány časovacím zařízením, a po předem nastaveném čase na časovači by byly výbušniny spuštěny. („Potřebujete signál, který je dostatečně robustní, aby žádný jiný signál nemohl náhodně vyslat puls, který by odpálil výbušninu,“ řekl mi Dr. Theodore Postol, emeritní profesor vědy, technologie a národní bezpečnostní politiky na MIT. Postol, který sloužil jako vědecký poradce náčelníka námořních operací Pentagonu řekl, že problém, kterému skupina v Norsku kvůli Bidenově zpoždění čelila, byl otázkou náhody: „Čím déle budou výbušniny ve vodě, tím větší bude riziko náhodného signálu, který by bomby odpálil.”)

Dne 26. září 2022 provedlo pozorovací letadlo norského námořnictva P8 zdánlivě rutinní let a shodilo sonarovou bójí. Signál se šířil pod vodou, nejprve k Nord Stream 2 a poté k Nord Stream 1. O několik hodin později byly spuštěny vysoce výkonné výbušniny C4 a tři ze čtyř potrubí byla vyřazena z provozu. Během několika minut bylo vidět, jak se na hladině šíří kaluže metanu, které zůstaly v uzavřených potrubích, a svět se dozvěděl, že se stalo něco nevratného.

Následky

Bezprostředně po bombovém útoku to americká média považovala za nevyřešenou záhadu. Rusko bylo opakovaně uváděno jako pravděpodobný viník, což podněcovaly promyšlené úniky z Bílého domu – ale aniž by byl kdy pro takový akt sebesabotáže, jež přesahuje prostou odplatu, stanoven jasný motiv. O několik měsíců později, když vyšlo najevo, že ruské úřady v tichosti získávaly odhady nákladů na opravu plynovodů, New York Times tyto zprávy popsaly jako „komplikované teorie o tom, kdo za útokem stojí“. Žádné velké americké noviny se dřívějšími hrozbami ze strany Bidena a náměstkyně ministra zahraničí Nulandové nezabývaly.

I když nebylo nikdy jasné, proč by se Rusko snažilo zničit svůj vlastní lukrativní plynovod, výmluvnější zdůvodnění prezidentova opatření přišlo od ministra zahraničí Blinkena.

Na otázku na tiskové konferenci loni v září o důsledcích zhoršující se energetické krize v západní Evropě Blinken označil tento okamžik za potenciálně dobrý:

„Je to obrovská příležitost, jak jednou provždy odstranit závislost na ruské energii a tak vzít Vladimíru Putinovi z rukou prostředek k využívání energetiky za účelem prosazování vlastních imperiálních plánů. To je velmi významné a nabízí to obrovskou strategickou příležitost pro nadcházející léta. Mezitím jsme odhodláni udělat vše, co je v našich silách, abychom zajistili, že důsledky toho všeho nebudou nést občané v našich zemích, nebo když na to přijde, všude ve světě.“

Nedávno Victoria Nulandová vyjádřila spokojenost se zánikem nejnovějšího z obou plynovodů. Při slyšení Senátního výboru pro zahraniční vztahy koncem ledna řekla senátorovi Tedovi Cruzovi: „Stejně jako vy jsem i já a myslím, že i Administrativa, velmi potěšena, že Nord Stream 2 je nyní, jak rád říkáte, kus kovu na dně moře.“

Zdroj měl mnohem podrobnější pohled na Bidenovo rozhodnutí sabotovat více než 2400 km dlouhý plynovod Gazpromu, když se blížila zima. „No,“ řekl, když mluvil o prezidentovi, „musím uznat, že ten chlap má koule. Řekl, že to udělá, a také to udělal.“

Na otázku, proč si myslí, že Rusové nereagovali, cynicky řekl: „Možná, že chtějí být schopni udělat totéž, co udělaly USA.“

„Byl to krásný krycí příběh,“ pokračoval. „Byla za tím skrytá operace, která zahrnovala odborníky v oboru a v podvodním inženýrství a fungovala na tajný signál.“

„Jediná chyba byla v rozhodnutí to skutečně udělat.“

Zdroj článku: <https://seymourhersh.substack.com/p/how-america-took-out-the-nord-stream>

Zdroj překladu: <https://tadesco.org/seymour-hersh-o-tom-jak-amerika-vyradila-plynovod-nord-stream/>

***

Přednáška harvardského ekonoma Jeffreyho Sachse v Maďarské národní bance z 20. prosince 2022

Český překlad

Úplnou řeč (54 minut) lze zhlédnout na kanálu YouTube Maďarské národní banky:

<https://www.youtube.com/watch?v=BZiZPwtsre4>

Titul: Jeffrey D. Sachs: The Role of Sustainability Amidst Current Global Crises

Následující text obsahuje prvních 20 minut řeči v nezkrácené podobě:

Jaké to potěšení být tu společně s vámi. Skutečně doufám, že budeme moci rovněž vést i dialog, abych si poslechl, co se vám honí hlavou, a abychom mohli společně přemýšlet o komplexitě dnešního světa, který je – technicky vyjádřeno – chaotický. Máme skutečně co do činění s více krizemi, zmatenostmi a názorovými rozdílnostmi, než kolik jsem jich mohl zažít na své profesní ekonomické dráze, která nyní trvá již 42 let.

Jsem vděčný za vzpomínky na dobu před 30 lety. Byl to začátek transformace. Chtěl bych jít krátce o deset let nazpět, neboť v 70. letech jsem studoval ekonomické vědy a to byla éra stagflace¹, jakou máme teď a která byla spojena s vysokou inflací a velkým šokem pro výrobu. A já jsem si myslel, že je to věc dobrá k tomu, abych o ní napsal disertaci.

V mé disertační práci z roku 1980 šlo tedy o stagflaci a nabídkové šoky, a má první kniha se jmenovala »The Economics of Worldwide Stagflation« (Ekonomie celosvětové stagflace), tento rok je to již 40 let zpátky. Právě tedy zažívám déjà vu ohledně toho, co se dělo před 40 lety, neboť tu opět máme stagflaci. Já jsem ji tedy už jednou viděl, a to mě vede k tomu, abych se zamyslel. Nechtěl jsem vidět ještě jednou něco jako stagflaci ze 70. let, tolik příčin naší krize jsou lidmi napáchané chyby a omyly.

Udělalí jsme je znovu, a měli bychom se skutečně lépe učit z minulosti a z událostí, které probíhaly před 30 lety. Tyto rané dny transformace na nás ještě i dnes vrhají velký stín, a to způsobem, jaký jsem neočekával, neboť poté, co jsem se na počátku 80. let zabýval stagflací, jsme v 80. letech zažili po celém světě úděsnou hospodářskou krizi, v rozvojových zemích a ve střední a východní Evropě.

Samozřejmě, že tato velká dluhová krize částečně vyplývala z konce stagflační periody. Určitě si vzpomínáte na vysokou inflaci raných osmdesátých let, anebo si možná už nevzpomínáte, to je dávná historie. Ale v té době, v pozdních 70. a raných 80. letech, byla vysoká inflace, po několika nezdařených pokusech ji kontrolovat.

Nakonec dostaly Spojené státy nového guvernéra naší centrální banky, Fedu: Byl to dva metry vysoký muž a kouřil velké doutníky. Paul Volcker. A ten zvýšil úrokové sazby v USA na 20 %, což bylo během hluboké recese bezpříkladné; ukončil vysokou inflaci v USA, ale vyvolal po celém světě dluhovou krizi. Z toho vyplynula moje kariéra.

Musím říci, díky Bohu za Volckera a jeho velké doutníky, neboť začalo volat hodně zemí a říkat, že mají velkou dluhovou krizi. A roku 1985 jsem šel do Bolívie, která měla masivní dluhovou krizi a v jejím důsledku hyperinflaci, to bylo naprosto klasické. A tak jsem jim pomohl tu hyperinflaci ukončit, částečně pomocí odmítání dluhů, a to byl nápad, který jsem převzal z 20. a 30. let.

A tak se historie opakovala. A ve dvacátých a třicátých letech byly dluhové krize zčásti ukončeny pomocí platebního neplnění nebo nových vyjednávání či škrtnů dluhů. Někdy k tomu došlo příliš pozdě, někdy až po druhé světové válce. Ale v každém případě jsem se tohoto nápadu chopil a pomohl Bolívii k prominutí jejích dluhů, a inflace byla ukončena. A potom, na začátku roku 1989, mi zavolal jeden úředník polského velvyslanectví ve Washingtonu, který přišel na Harvard a řekl: My máme také dluhovou krizi. Můžete způsobit, aby naše dluhy byly odpuštěny? A to bylo v lednu roku 1989. A já jsem řekl: Musím přiznat, že jsem skutečně na straně Solidarity. Ta je pod vedením Lecha Wałęsy, ale ten má domácí vězení a vládní stanné právo. Nemohu Vám skutečně pomoci. A on řekl, že to chápe, a zavolal mi za čtyři týdny a povídá: My to stranné právo zrušíme, přijdete teď?

To nebyla má zásluha. Byla to věc načasování. A tak jsem 4. dubna 1989 přišel do Varšavy, v den podpisu dohody u kulatého stolu mezi vládou prezidenta Jaruzelského a hnutím Solidarity. Byl jsem na pár měsíců poradcem vlády a Solidarity. A po polských volbách, které proběhly 4. června, jsem byl poradcem už jen hnutí Solidarity.

A já řeknu jen jedno slovo k té šokové terapii; tázali se mě: Co máme udělat? Jsme na mizině, jsme v bankrotu. Je to beznadějně. Já jsem řekl: »Je to docela jednoduché. Vaše dluhy budou škrtnuty, a tak si s dluhy nedělejte starosti.« A oni se na mne podívali, jako bych byl šílený, což jsem pravděpodobně i byl. Ale poprosili mne, abych napsal plán pro trh a ekonomiku, a to se stalo v bytu jednoho báječného polského vůdce jménem Jacek Kuron, který přišel z vězení a stal se ministrem práce, byl to blízký poradce Lecha Wałęsy.

---

1 Stagflace (stagnace + inflace – přejato z anglického stagflation) je jedním z makroekonomických témat. Jedná se o kombinaci stagnace ekonomiky s vysokou inflací a vysokou mírou nezaměstnanosti; pozn. překl.

A tak jsem jednoho večera strávil asi 4 hodiny tím, že jsem mu líčil svoji představu ekonomicko-tržní reformy. A on nemluvil anglicky. A já nemluvil polsky. Měli jsme tlumočníka. V místnosti bylo hodně kouře a množství whisky, kterou pil. A každých pár minut udeřil do stolu a řekl: »Tak rozumiem! Tak rozumiem!« Pochopil jsem.

A na konci, tak kolem půlnoci, mi říkal: Okay, teď to musíš napsat. Potřebujeme to v memorandu. A já jsem řekl, samozřejmě, pane Kurone, zítra večer letím zpět do Spojených států a pošlu Vám to faxem, alespoň během dvou týdnů. Ale on na to: Ne, potřebuji to zítra ráno. Byla půlnoc.

A tak jsme šli do jedné místnosti dětské školky s manažerem deníku Gazeta ... (?). A oni měli nový laptop IBM, který byl tehdy zbrusu nový a který jim tehdy věnovaly USA. A já jsem celou noc vyťukával memorandum na téma, jak se dělá tržní hospodářství, a předal jsem jej v 7 hodin ráno Kuronovi. To byla tedy má noční směna, v níž jsem psal tyto věci.

Má-li o to někdo zájem, rád mu to pošlu e-mailem, neboť o mnoho let později to někdo našel v archivech a poslal mi to. Mám tedy kopii této práce z »noční směny«, a ta se stala základem Balcerovičova plánu, a sice výraznou měrou. **A nápad spočíval v tom, udělat měnu převoditelnou a ihned otevřít hranice pro obchod.**

To byla základní idea. Klíčem k tomu byl stabilizační fond polského zlatého, který jsem doporučoval a který měl poskytnout rezervy pro tuto novou převoditelnou měnu. A druhým klíčem bylo odpuštění dluhů. A tato teorie byla nazvána teorií sedmi pohlednic, neboť v noci, v níž se Mazowiecki dostal k moci, proběhlo setkání OKP (?), **polských poslanců Solidarity v parlamentu, a ti pozvali toho večera dva řečníky.**

Jednalo se o externí řečníky. Jedním z nich byl senátor Dole, nejdůležitější senátor USA, a ten zastupoval prezidenta Bushe.

A pozvali mě, abych hovořil. A podařilo se to velmi dobře, neboť nejprve mluvil senátor Dole a říkal, že americký lid udělá vše pro svobodu Polska. A pak jsem vstal já a řekl: »Souhlasím se senátorem Dolem.«

A řekl jsem, že proto jsem si jistý, že Amerika Polsku odpustí všechny dluhy. A proto jsem pověděl, že východiskem je sedm pohlednic, každá pro jednu zemi G7, a že jim mají říci, že velmi děkují. Ale dluhy ze sovětské éry jsou pryč. **A nakonec bylo Polsku odpuštěno asi 60 % jeho dluhů.** Posledním krokem bylo Německo, neboť to bylo, jak si umíte představit, velmi odolné ve vztahu k promíjení dluhů.

Poslal jsem Balcerowiczovi kopii Londýnské úmluvy z roku 1953, která byla uzavřena mezi postnacistickým Německem a Západem a v níž byly škrtnuty německé dluhy z doby před druhou světovou válkou; a Balcerowicz ji předal Helmutu Schmidtovi, který se na ni při setkání podíval a řekl: »Víte, máte pravdu.« A nakonec i Německo podpořilo prominutí dluhů, nikoliv ze 100 %, jak jsem chtěl, ale z 60 %.

Takové byly tedy původní vývoje. Ale doufám, že se vyplatí oddávat se vzpomínkám, abychom uvedli do debaty jeden geopolitický bod: Poté, co se toto zběhlo, mne Grigori Javlinski, Gorbačovův poradce, poprosil, abych roku 1990 prezidentu Gorbačovovi pomohl. **A já jsem věřil, že Gorbačovova idea, kterou nazýval Společným evropským domem, byl přesně ten správný nápad pro Evropu a Sovětský svaz.**

To bylo před koncem Sovětského svazu. Ale Gorbačov řekl, že bychom měli mít demokratický Sovětský svaz a že by měl být otevřený, zcela otevřený, a my bychom měli mít pokojný evropský dům. Vskutku se rozprostírá od Rotterdamu až po Vladivostok. Já jsem měl Gorbačova velmi v oblibě. Pokládal jsem ho za muže s neuvěřitelnou integritou a slušností, v podstatě. Protože věřil, že se nemají střílet lidi.

To byla jeho nejpodatnější víra. Nestřílejte lidi. To bylo podivuhodné na sovětského vůdce. A byl to největší státnický um své doby. A tak vedl, jak víte, spolu s Maďarskem v každém ohledu věci

kupředu, otevřel hranice a ukázal jinou cestu. **Gorbačov řekl: Zrušíme Varšavskou smlouvu. A to se dělo v době, kdy Helmut Kohl a Hans-Dietrich Genscher, a George Bush a James Baker říkali: »Wow, to je dobré. To je velkolepé. Když to uděláte, tak nebudeme rozšiřovat NATO ani o centimetr na východ.«** A tak byla roku 1990 učiněna dohoda. To byla velmi explicitní úmluva. Nebyl to jen rozhovor. Byla to skutečně velmi intenzivně diskutovaná a vyjednaná dohoda. Ta úmluva byla tedy učiněna. **Varšavská smlouva končí, NATO se nebude vůbec posouvat. Německo bude znovusjednoceno. A to byla ta dohoda.**

A já jsem této dohodě věřil a věřil jsem v Gorbačova. A doporučoval jsem, aby Sovětský svaz také dostal finanční pomoc, jelikož se nalézal ve stavu zhroucení: Jeho ekonomický systém ztroskotal, vlády katastrofální sociální podmínky. A Gorbačov samozřejmě v polovině 80. let přijal krátkodobě množství úvěrů, aby podpořil systém. A všechny tyto dluhy začaly být splatné, a ceny za ropu se koncem 80. let zhroutily.

Sovětský svaz se tedy nalézal ve velmi ostré, krátkodobé finanční krizi. Společně s Jawlinským a několika svými kolegy z Harvardu jsem sepsal dokument, který jsme nazvali »Grand Bargain«. Ten předpokládal, že bude Gorbačov pokračovat v demokratických reformách a že Západ pomůže Sovětskému svazu při finanční přestavbě, aby mohla proběhnout hospodářská přestavba.

Je zajímavé, že tento návrh byl v dubnu 1991 předložen Bílému domu. Zakládal se na týchž principech jako ta polská epizoda. Bílý dům jej kompletně odmítl. Řekli, že nebudou uzavírat žádné dohody. Že neposkytnou žádnou pomoc, žádné finance pro Sovětský svaz, vůbec nic. A já jsem byl trochu překvapen. Gorbačov byl ještě překvapenější. Vrátil se z vrcholového setkání G7, které proběhlo v Houstonu, načež byl toho léta unesen těmi, kteří se pokusili o puč.

Vrátil se z prázdnýma rukama, a to byl konec Sovětského svazu. Byl to konec Gorbačovova a Jelcinova vzestupu. Ale budu pokračovat, abych se brzy dostal k aktuálnímu okamžiku v listopadu. V září 1991 jsem přijal telefonát od Jegora Gaidara, který povídal, že bude existovat nezávislé Rusko a abych přišel do Ruska pomáhat s ekonomickými reformami.

Vrátil jsem se tedy do Moskvy, do jedné dači² na moskevském předměstí. Byla to dosti sešlá dača, mimochodem. Bylo to zjevné. Bylo to impérium na kolenou, a my jsme pracovali na nějaké strategii. Tehdy, v listopadu, přišli do Moskvy finanční delegáti zemí G7 ve své misi pod vedením Davida Mulforda. A já jsem koučoval Gaidara: Musíte poprosit o pozastavení dluhů, o finanční pomoc a říci to a toto.

A vzpomínám si, že přišel z jednání a vypadal úděsně, a já jsem se zeptal: Co se stalo, Jegore? **A on pověděl: Oni říkali, že neposkytnou žádnou pomoc, ale nejen to, říkali také: Když nezplatíte všechny dluhy do posledního halíře, tak okamžitě zastavíme veškerou pomoc na moři, veškeré dodávky potravin, prostě všechno. Jeho snahy byly tedy zablokovány tvrdou linií. To bylo Rusku, nikoliv Sovětský svaz.**

To bylo tehdy, když v listopadu 1991 přišel k moci Jelcin. Nuže, reformy v Rusku neběžely dobře. Řekněme, že jsem vytrval po dobu dvou let. Mým úkolem bylo pokusit se dostat západní peníze. Myslím, že ve mně viděli jedinou šanci, jak dostat nějaké peníze. A já jsem nedodal nic, naprosto nic. A nedokázal jsem to pochopit, neboť s tím vším, co jsem říkal v Polsku guvernérovi a zástupci guvernéra, oni souhlasili.

A já jsem vždy říkal, jak jsem dobrý. A pak s tím vším, co jsem říkal o Rusku, oni nesouhlasili. Ale byla to tatáž věc a tatáž rada. Šlo tedy o geopolitiku, kterou jsem jako mladý člověk nechápal. Myslel jsem si, že šlo o ekonomiku, ne o geopolitiku, ale oni hráli geopolitickou hru. Já jsem hrál hru ekonomickou. A tak jsem se pokoušel dávat dobré ekonomické rady.

2 Dača: (zejm. v ruském prostředí) sezónně užívaná chata nebo vila na venkově; pozn. překl.

Oni se v podstatě pokoušeli podřídít Rusko novému, unipolárnímu americkému světu. Tomu jsem dlouho nerozuměl. Odstoupil jsem, byl jsem velmi nešťastný a zabýval jsem se pak mnoha jinými věcmi, OSN, udržitelným rozvojem, klimatem a jinými věcmi, které jsou skutečně důležité, **ale dodnes leží nad světem tento geopolitický stín. USA jsou světem, v němž bojujeme »my proti nim«.** Taková je ta mentalita. **My vládneme světu. Buď jsi na naší straně, nebo stojíš na straně druhé. A to je velmi tvrdý, chybný pohled na svět, neboť všechny věci, které na tomto světě skutečně potřebujeme, musíme činit společně. Nemohou být zvládnuty v rámci studené války.**

Co se týče klimatické krize, všeobecných krizí v životním prostředí a globálních sociálních krizí, to nejsou otázky studené války. Jsou to globální problémy. **A proto potřebujeme zcela odlišný způsob myšlení než ten, jaký v současnosti máme. Podle mých zkušeností je to ten největší problém, jaký máme, způsob myšlení USA ohledně toho, že vedeme jiný boj. Nebojujeme proti klimatické změně, nebojujeme proti chudobě, ale proti nepříteli. Dnes je nepřítelem zejména Čína a Rusko, ale je to vždy někdo na druhé straně. A s tím musím bojovat každý den.** Je to ta největší výzva, s níž jsem konfrontován při své praktické práci, kterou se snažím podporovat.

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2023 (německy), 2023 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org